

scoalacool.ro

**PARTICIPAREA ROMÂNIEI LA
AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL**

Contextul internațional

1 septembrie 1939 - invazia germană a Poloniei ⇒ izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial (1939-1945).

6 septembrie 1939-22 iunie 1941 - România și-a declarat neutralitatea vis-a-vis de noul conflict.

Europa de Est după semnarea Pactului Ribbentrop-Molotov (1939-1940)

- Germania Mare
- Anexările Germaniei
- Statele aliniate cu Axa
- Anexările U.R.S.S.-ului

Regimul antonescian (1940-1944)

6 septembrie 1940 - în fruntea guvernului a fost numit generalul (1941: mareșal) Ion Antonescu (1940-1944), naționalist și adept al unui regim autoritar, iar Carol al II-lea a abdicat și a părăsit țara.

14 septembrie 1940 - Ion Antonescu i-a cooptat la guvernare pe legionari ⇒ România a devenit stat național-legionar (14 septembrie 1940-14 februarie 1941).

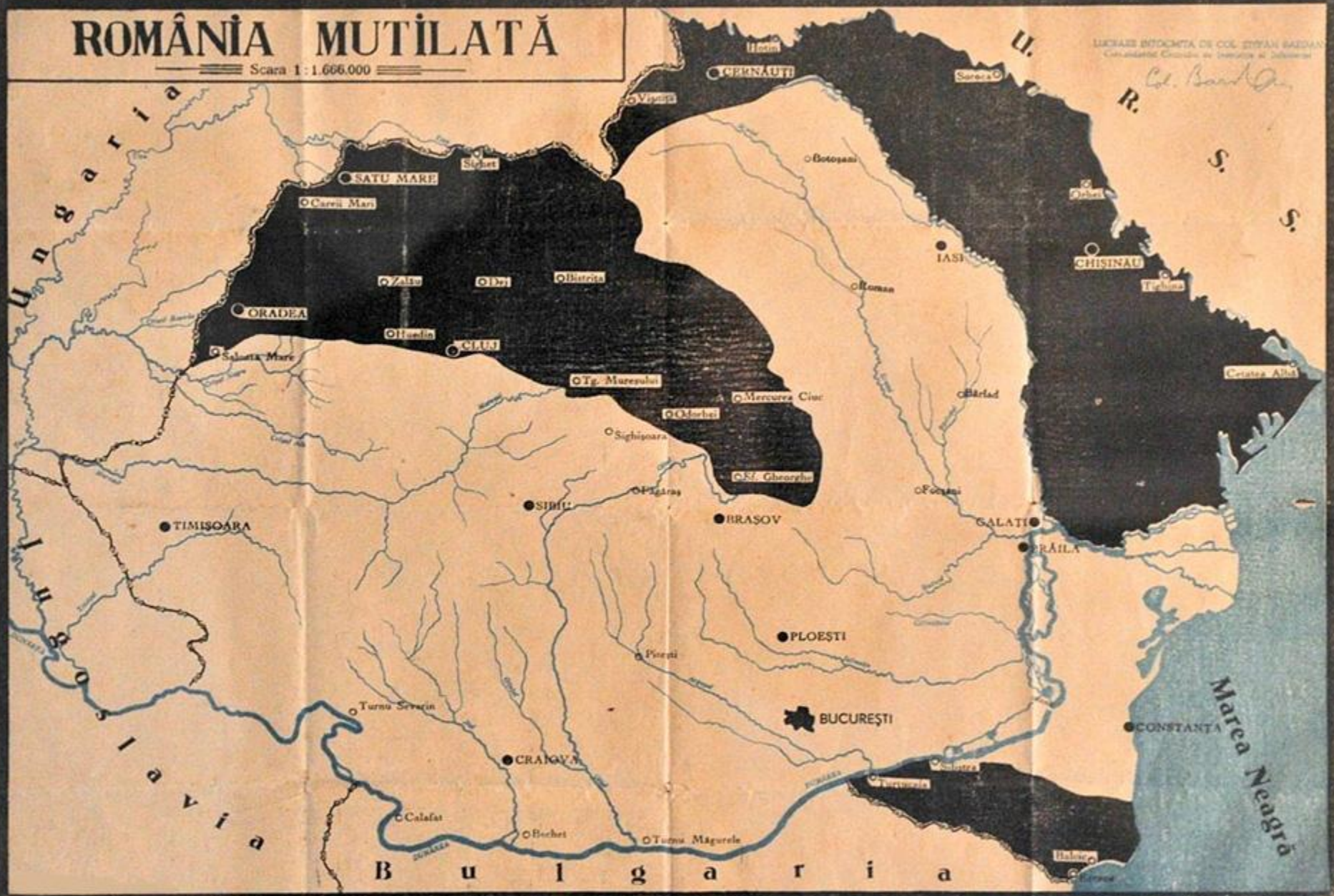
23 noiembrie 1940 - România a aderat la Pactul Tripartit, format din Germania, Italia și Japonia.

21-23 ianuarie 1941 - a avut loc rebeliunea legionară, o despărțire violentă între partidul Totul pentru Țară, condus de Horia Sima, și guvernul militar condus de generalul Antonescu: după o scurtă perioadă de colaborare (3 luni) între forțele legionare și militari, cooperare sistată în urma acumulării de disensiuni între cele două puteri conducătoare, cauzată de excesele politice și asasinatele legionarilor (26/27 noiembrie 1940: masacrul de la Jilava; asasinarea lui Nicolae Iorga și a lui Virgil Madgearu) ⇒ înfrângerea partidului de extremă dreapta și impunerea dictaturii militare antonesciene (pe parcursul rebeliunii grupările legionare au aplicat tactici teroriste, vizând populația Bucureștiului, în special evreii din capitală).

27 ianuarie 1941-23 august 1944 - România a fost condusă de generalul (mai târziu mareșal) Ion Antonescu, pe baza decretelor-legi: s-au adoptat măsuri de reformă administrativă; s-a accentuat caracterul antisemit al regimului antonescian, evreii și rromii fiind discriminați și deportați în lagărele de exterminare naziste.

ROMÂNIA MUTILATĂ

Scara 1:1.666.000

ROMÂNIA MUTILATĂ, este singura ICOANĂ ce trebuie să o aveți IN SUFLET ȘI GÂND. Ea cuprinde toți morții, toată DUREREA și toată NĂDEJDEA noastră.
ROMÂNI ȘI ROMÂNCE, trăiți numai în duhul țării și în fiecare zi concentrați un minut ființa voastră întreagă asupra pământului pierdut, zicând: CURÂND LA VECHILE HOTARE.
CREDEȚI ÎN NEAM, REGE ȘI CONDUCĂTORUL ȚĂRII!

Proclamarea statului național-legionar (București, 14 septembrie 1940)

Ion Antonescu și Adolf Hitler (Germania, 22-25 noiembrie 1940)

CUM S AU DESFAȘ EVENIMENTELE DELA 22-23 IANU

ROMĂNI,

poate înceia a fața de împrejurările mai mare.
 Lăsați casa Străzii, în care s-au găsit
 din anul al celui de-al doilea război mondial.
 Strada Cuart
 nr. 10, de mo
 ulșice care încon
 jură grădini
 Căminarilor și
 nr. 10 de noian
 din București

Strada Cuart
 nr. 10, de mo
 ulșice care încon
 jură grădini
 Căminarilor și
 nr. 10 de noian
 din București

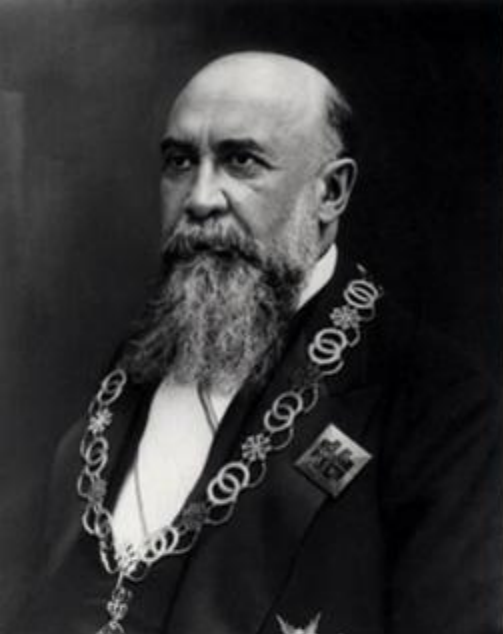
COMUNICAT

Generalul Antonescu revine pe funcția sa de comandant al Diviziei 10 de Infanterie din București, după ce a fost eliberat din captivitate în urma luptelor din 22-23 ianuarie 1941.

Generalul Antonescu revine pe funcția sa de comandant al Diviziei 10 de Infanterie din București, după ce a fost eliberat din captivitate în urma luptelor din 22-23 ianuarie 1941.

General Ion Antonescu

Rebeliunea legionară (21-23 ianuarie 1941) - colaj

Nicolae Iorga

Virgil Madgearu

Sinagogă din București distrusă de legionari în timpul rebeliunii (23 ianuarie 1941)

De la războiul din Est la campania din Vest

22 iunie 1941 - *Operațiunea Barbarossa*: România a atacat U.R.S.S. (la conflict au participat Armatele române I și a IV-a), alături de Germania, „în speranța readucerii în hotarele țării a Basarabiei, Bucovinei de Nord și a Ținutului Herței, ocupate de sovietici în 1940”.

22 iunie-26 iulie 1941 - armata română a eliberat teritoriul Basarabiei și al Bucovinei de Nord.

17-19 iulie 1941 - în speranța anulării Dictatului de la Viena (1940), Antonescu a acceptat cererea lui Hitler de continuare a războiului dincolo de Nistru, opțiune criticată de liderii politici Iuliu Maniu și Constantin I. C. Brătianu ⇒ invazia teritoriului sovietic și declanșarea conflictului cu forțele Aliate sau Națiunile Unite.

19 august 1941-29 ianuarie 1944 - teritoriul dintre Nistru și Bug, Transnistria, a fost administrat de România, devenind zona pentru deportarea evreilor și rromilor.

22 august 1941 - Ion Antonescu a devenit mareșal al României.

7 decembrie 1941 - Regatul Unit a declarat război României.

12 decembrie 1941 - România a declarat război S.U.A., la o zi după declanșarea ostilităților germano-americane (11 decembrie) ⇒ 5 iunie 1942 - S.U.A. a declarat război României.

1942-1943 - armata română, alături de cea germană, a cucerit Peninsula Crimeea (octombrie 1941-iunie 1942), a participat la luptele din Kuban, Munții Caucaz, bătălia pentru Cotul Donului (19-25 noiembrie 1942) și Stalingrad (23 august 1942-2 februarie 1943).

2 februarie 1943 - armata germană a fost înfrântă în bătălia pentru Stalingrad ⇒ începutul contraofensivei Armatei Roșii.

Trupe românești pregătite de război (Ucraina, 1942)

OSTAȘI, VĂ ORDON:

TRECEȚI PRUTUL!

„Azi, a sosit ceasul celei mai sfinte lupte, lupta drepturilor strămoșești și a bisericii, lupta pentru vetrele și altarele românești de totdeauna.

OSTAȘI, VĂ ORDON: TRECEȚI PRUTUL!

Înainte. Să luptați pentru gloria Neamului; Să muriți pentru vatra părinților și a copiilor voștri; Să cinstiți prin vitejia voastră amintirea lui Mihai Vodă și a lui Ștefan cel Mare, a martirilor și eroilor căzuți în pământul veșniciei noastre cu gândul ținută la Dumnezeu; Să luptați pentru dezrobirea fraților noștri, a Basarabiei și Bucovinei, pentru cinstirea bisericilor, a vieții și a căminurilor batjocorite de păgâni cotropitori; Să luptați pentru a ne răzbuna umilirea și nedreptatea. V-o cere Neamul, Regele și Generalul Vostru.”

ION ANTONESCU

Ordinul de zi către Armata al Domnului General Ion Antonescu, Conducătorul Statului
Român și Președintele Consiliului de Miniștri

„OSTAȘI,

V-am făgăduit din prima zi a noii Domnii și a luptei mele naționale să vă duc la biruință. Să șterg pata de dezonoare din cartea Neamului și umbra de umilire de pe fruntea și epoleții voștri.

Azi a sosit ceasul celei mai sfinte lupte, lupta drepturilor strămoșești și a bisericii, lupta pentru vetrele și altarele românești de totdeauna.

OSTAȘI,

Vă ordon:

Treceți Prutul!

Zdrobiți vrăjmașii din răsărit și miazănoapte.

Dezrobiți din jugul roșu al bolșevismului pe frații noștri cotropiți.

Reîmpliniți în trupul țării glia străbună a Basarabilor și codrii voievodali ai Bucovinei, ogoarele și plaiurile voastre.

OSTAȘI,

Plecați azi pe drumul biruințelor lui Ștefan cel Mare ca să cuprindeți cu jertfa voastră ceea ce au supus strămoșii noștri cu lupta lor.

Înainte.

Fiți mândri că veacurile ne-au lăsat aici straja dreptății și zid de cetate creștină.

Fiți vrednici de trecutul românesc.

OSTAȘI,

Veți lupta cot la cot, suflet de suflet, lângă cea mai puternică și glorioasă armată a lumii.

Îndrăzniți să vă măsurați vitejia și să vă dovedeți mândria camarazilor noștri.

Ei luptă pe pământul moldovean, pentru granițele noastre și pentru dreptatea lumii.

Fiți vrednici de cinstea pe care v-a făcut-o istoria, Armata Marelui Reich și neîntrecutul ei comandant, Adolf Hitler.

OSTAȘI,

Înainte.

Să luptați pentru gloria Neamului;

Să muriți pentru vatra părinților și a copiilor voștri;

Să cinstiți prin vitejia voastră amintirea lui Mihai Vodă și a lui Ștefan cel Mare, a martirilor și eroilor căzuți în pământul veșniciei noastre cu gândul ținută la Dumnezeu;

Să luptați pentru dezrobirea fraților noștri, a Basarabiei și Bucovinei, pentru cinstirea bisericilor, a vieții și a căminurilor batjocorite de păgâni cotropitori;

Să luptați pentru a ne răzbuna umilirea și nedreptatea.

V-o cere Neamul, Regele și Generalul Vostru.

OSTAȘI,

Izbânda va fi a noastră.

La luptă.

Cu Dumnezeu înainte!”

General Ion Antonescu, 22 iunie 1941

„Domnii Iuliu Maniu, Președintele P.N.Ț. și C. I. C. Brătianu, Președintele P.N.L., au trimis d-lui Mareșal Ion Antonescu, următoarea scrisoare:

Domnule Mareșal,

Preocupați de soarta țării noastre ne facem o datorie să vă atragem atenția asupra gravelor pericole ce ne amenință și asupra măsurilor ce credem că trebuie să luați ca să le preîntâmpinați.

Suntem informați că vreți să faceți concentrări masive ale armatei noastre pentru a reîncepe campania în contra Rusiei. Ați început trimiterea de noi forțe militare spre Marea de Azov. Se pune întrebarea: care vor fi consecințele acestei campanii?

Țara noastră suferă de o hemoragie lentă și continuă care se va agrava foarte mult în 1942.

Vă cităm numai marile pagube de care suferă și care nu se pot repara dacă vom continua să fim în stare de război.

Pierderile mari pe care le-a avut armata noastră atât în cadre și soldați, cât și ca material uzat sau consumat;

Inflația monetară rezultată din deficitele bugetare și de acumularea mărcilor germane neîntrebuintate;

Lipsa alimentară și de îmbrăcăminte pentru populație;

Continua micșorare a producției industriale;

Perspective grave pentru recolta anului 1942;

Paralizarea comerțului exterior;

Lipsa de transporturi.

Am făcut până acum sacrificii prea mari, care au nemulțumit adânc populația noastră; care nu mai vede unde ele ne vor duce. Toți dorim reîntregirea Țării, dar ne întrebăm dacă se va putea realiza în cazul în care va continua să-și slăbească forța ei militară și puterea ei de protecție.

Sunt două mari pericole: Rusia și Ungaria. Când luați sarcina să distrugeți bolșevismul rusesc intrăm într-o acțiune care nu depinde de noi, ci de forțele de care Germania dispune ca să zdrobească armatele rusești. Dacă nu aveți convingerea că armata germană poate nimici, fără ajutorul câtorva divizii românești, armata sovietică declarată înfrântă, nu puteți crede în victoria finală a Germaniei. În acest caz se impune cu atât mai mult ca armatele române să nu mai lupte dincolo de Nistru.

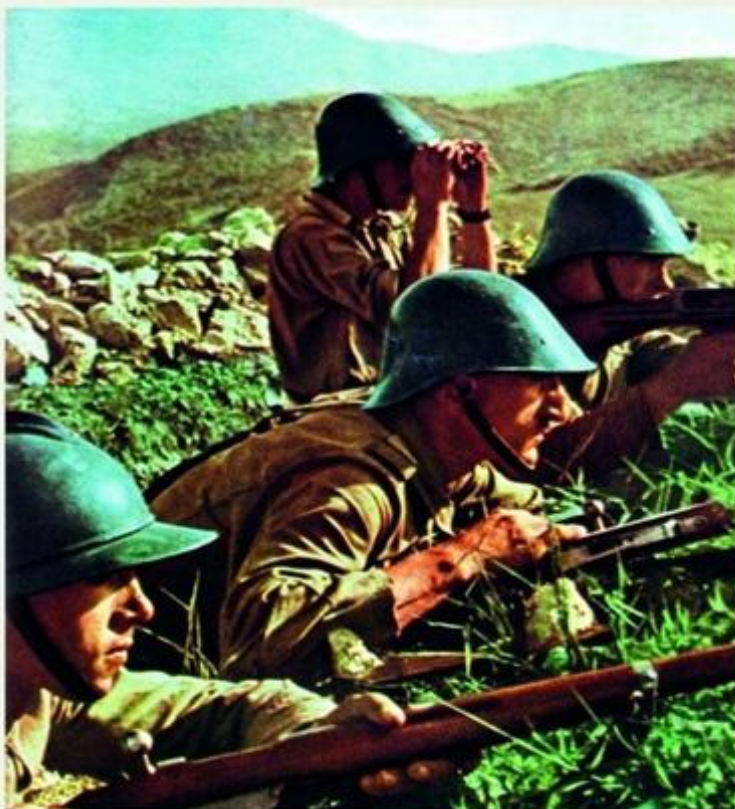
S-a mers prea departe în cele ce s-au făcut pentru a satisface cererile germane. Am depășit cu mult ceea ce vechii aliați ai Germaniei - Ungaria și Bulgaria, care ar fi avut motive de recunoștință - au făcut în ajutorul acestei țări: ca alimente, concesiuni politice, economice și financiare și la sfârșit ne întrebăm cu ce vor fi ele răsplătite?

În cazul în care Germania ar ieși învingătoare în acest război, aveți oare un act în scris că ea ne va reda Ardealul pierdut, cum a avut grijă Ion Brătianu înainte de a intra în război alături de Franța, Anglia și Rusia, să se asigure printr-un act scris că va obține Ardealul, Bucovina și Banatul? Făgăduielile verbale, mai cu seamă când nu sunt întărite prin nici o publicație publică a factorilor responsabili, sunt aleatorii. Dar dacă este un pericol bolșevic extern este unul și mai mare de anarhie internă, la care va fi împins, la sfârșitul războiului, poporul român sărăcit, înfometat și îndurerat de numeroase dolii și suferințe.

Războiul actual nu poate fi popular dacă este împins prea mult în afară de hotarele Țării. Apoi opinia publică românească nu admite imensele sacrificii asemănătoare cu acelea din 1917 când aliații noștri cereau să se facă triumful morții, la care, după refuzul lui Ion Brătianu, ei însă au renunțat. Lumea crede că tot ce sacrificăm ca armată și ca putere economică a Țării este pentru ca Germania să menajeze forțele sale și traiul poporului său.

Să nu uitați că vom avea în coastele noastre două țări vrăjmașe, și și-au menajat forțele lor militare și care n-au făcut nici un sacrificiu politic, economic sau financiar pentru a susține campania din Rusia. Cei care vor fi mai tari la încheierea războiului, vor putea singuri realiza aspirațiile lor naționale. (...)

(Iuliu Maniu și Constantin I. C. Brătianu, Scrisoare adresată mareșalului Ion Antonescu împotriva continuării campaniei militare dincolo de Nistru, 1941)

1942, asediul Sevastopolului. Imagine care reflectă diversitatea armamentului portativ din dotare: primii doi militari au puști Mannlicher md. 1895, iar cel din plan îndepărtat, pușcă-mitralieră ZB md. 1930, cal. 7,92 mm.

SEPTEMBRIE 1942. Grup de infanteriști înaintând spre Caucaz. Militarii sunt înarmați cu pușcă vz. 24 (ZB md. 1924), cal. 7,92 mm, arma standard a ostașilor români.

IARNA anului 1940, Tighina. Santinelă română înarmată cu pușcă Berthier md. 1907/15, cal. 8 mm. Lipsa de arme vz. 24 (ZB md. 1924), cal. 7,92 mm în cantități suficiente a dus la păstrarea unor astfel de arme atipice în dotare pentru unitățile de linia a doua.

NAVA bază Constanța, submarinul *Rechinul* și vedeta torpiloare tip *Vosper nr. 3 (Viscolul)*.

SUBMARINELE *Rechinul (S1)* și *Marsuinul (S2)*. Cele două submarine au fost construite la Galați după planuri olandeze și germane în anul 1941, dar au devenit operaționale abia în anul 1943.

DENUMIRE: *N.M.S. Regele Ferdinand* și *N.M.S. Regina Maria*
TIP DE NAVĂ: distrugător
PRODUCȚIE: Italia
ECHIPAJ: 212
DEPLASAMENT: 1850 t
LUNGIME: 101,9 m
LĂȚIME: 9,6 m
PESCAJ: 9,6 m
ARTILERIE: 5 x 120 mm; 1 x 76 mm; 2 x 37 mm; 2 x 2 x 13,5 mm
TUBURI LANS-TORPILE: 2 x 3 x 533 mm
ARUNCĂTOARE DE GRENADE A.S.: 2
MINE SAU GRENADE A.S.: 50 M sau 40 Gr. A.S.
MOTOR: Turbine cu păcură Parson 48000 CP
VITEZA MAX.: 37 noduri
AUTONOMIE: 3000 mile

DISTRUGĂTORUL *Regele Ferdinand*, din clasa R, în timpul unei operațiuni de escortare. Cele două distrugătoare din clasa R, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, au intrat în dotarea Marinei Regale Române în anii 1928 și 1929.

SUBMARINUL *Delfinul*, înainte de război. Submarinul a fost comandat în Italia în anul 1926 și a intrat în dotare în anul 1936. În anul 1941 era unicul submarin al Axei în Marea Neagră.

Prizonieri români escortați de forțele sovietice, după încheierea bătăliei pentru Stalingrad (U.R.S.S., februarie 1943)

Harta administrativă a României în 1942-1944

- Frontieră de stat
- Limită de Guvernământ
- Limită de circumscripție administrativă
- Limită de județ
- NEAMȚ Nume de județ
- Capitala României, municipiu reședință de județ
- ⊙ Municipiu reședință de județ
- Oraș reședință de județ
- Odessa** Reședință de Guvernământ
- Sibiu** Reședință de circumscripție administrativă

De la războiul din Est la campania din Vest

1943 - în condițiile înfrângerilor suferite de forțele Axei, cu aprobarea lui Ion Antonescu, prin intermediul ministrului de externe Mihai Antonescu, România a inițiat discuții secrete cu Alianții (S.U.A, Regatul Unit și U.R.S.S.) pentru încheierea unui armistițiu în mai multe orașe și capitale din statele declarate neutre (Cairo, Istanbul, Ankara, Madrid, Lisabona, Roma, Berna și Stockholm) ⇒ negocierile au eșuat deoarece Alianții au cerut capitularea necondiționată a României, iar Antonescu a refuzat condițiile impuse de sovietici.

1 august 1943 - *Operațiunea Tidal Wave*: la Ploiești, bombardament aerian al S.U.A. asupra rafinăriilor de petrol, cu scopul de a opri livrările de petrol românesc către Germania.

Aprilie 1944 - în nordul Moldovei, au pătruns forțele sovietice.

4 aprilie 1944 - în București, bombardamente ale Alianților asupra obiectivelor de cale ferată și petroliere.

20 iunie 1944 - forțele de opoziție din România s-au grupat în Blocul Național Democrat, cu scopul de a îl înlătura pe mareșalul Ion Antonescu de la conducere și scoaterea României din alianța cu statele Axei.

20 august 1944 - pe frontul Iași-Chișinău, sovieticii au declanșat ofensiva.

23 august 1944 - mareșalul Ion Antonescu a fost arestat la ordinul regelui Mihai I și România s-a alăturat forțelor Aliate (reprezentate de sovietici) ⇒ prăbușirea frontului german din Peninsula Balcanică.

23 august 1944, ora 22:00 - la București, a fost difuzată *Proclamația regelui către țară*, prin care s-a anunțat sfârșitul dictaturii antonesciene, ieșirea României din războiul împotriva Națiunilor Unite și întoarcerea armelor împotriva Germaniei.

Bombardamentul unei rafinării din Ploiești

Operațiunea *Tidal Wave*: bombardiere americane B-24 Liberator deasupra rafinăriilor de la Ploiești (1 august 1943)

Bucureștiul devastat după bombardamentele Aliților (4 aprilie 1944)

Mihai I

„PROCLAMAȚIA CĂTRE ȚARĂ A MAJESTĂȚII SALE REGELUI

ROMÂNI,

În ceasul cel mai greu al istoriei noastre, am socotit în deplină înțelegere cu Poporul Meu, că nu este decât o singură cale pentru salvarea Țării de la o catastrofă totală: ieșirea noastră din alianța cu puterile Axei și imediata încetare a războiului cu Națiunile Unite.

ROMÂNI,

Un nou Guvern de Uniune Națională a fost însărcinat să aducă la îndeplinire voința hotărâtă a Țării de a încheia pacea cu Națiunile Unite. România a acceptat armistițiul oferit de Uniunea Sovietică, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii. Din acest moment încetează lupta și orice act de ostilitate împotriva armatei sovietice, precum și starea de război cu Marea Britanie și Statele Unite. Primiți pe soldații acestor armate cu încredere. Națiunile Unite ne-au garantat independența Țării și neamestecul în treburile noastre interne. Ele au recunoscut nedreptatea dictatului de la Viena, prin care Transilvania ne-a fost răpită.

ROMÂNI,

Poporul nostru înțelege să fie singur stăpân pe soarta sa. Oricine s-ar împotrivi hotărârii noastre liber luate și care nu atinge drepturile nimănui este un dușman al Neamului nostru. Ordon Armatei și chem Poporul să lupte prin orice mijloace și cu orice sacrificii împotriva lui. Toți cetățenii să se strângă în jurul Tromului și al Guvernului pentru salvarea Patriei. Cel care nu va da ascultare Guvernului se opune voinței poporului și este un trădător de Țară.

ROMÂNI,

Dictatura a luat sfârșit și cu ea încetează toate asupririle. Noul Guvern înseamnă începutul unei ere noi în care drepturile și libertățile tuturor cetățenilor Țării sunt garantate și vor fi respectate. Alături de armatele aliate și cu ajutorul lor, mobilizând toate forțele Națiunii, vom trece hotarele impuse prin actul nedrept de la Viena pentru a elibera pământul Transilvaniei noastre de sub dominația străină.

ROMÂNI,

De curajul cu care ne vom apăra cu armele în mână independența împotriva oricărui atentat la dreptul nostru de a ne hotărî singuri soarta depinde viitorul Țării noastre. Cu deplină încredere în viitorul Neamului Românesc să pășim hotărâți pe drumul înfăptuirii României de mâine, a unei României libere, puternice și fericite.”

MIHAI I
Regele României

De la războiul din Est la campania din Vest

12 septembrie 1944 - la Moscova, delegația română a semnat Convenția de armistițiu cu Aliații:

a. România a fost considerată stat învins;

b. Statul român a fost obligat să întrețină armata sovietică de ocupație și să participe la război împotriva Germaniei cu 12 divizii (o divizie: 10.000-15.000 soldați);

c. România a fost obligată să acorde libertate totală de mișcare Aliaților aflați pe teritoriul său;

d. Anularea Dictatului de la Viena, nord-vestul Transilvaniei trecând sub administrarea armatei sovietice, hotărârea finală în privința acestui teritoriu fiind rezervată conferinței de pace;

e. Frontiera sovieto-română a fost fixată pe linia râului Prut.

23 august-25 octombrie 1944 - teritoriul românesc a fost eliberat de sub controlul forțelor germane și maghiare: București și Nord-vestul Transilvaniei, până la Carei și Satu-Mare.

25 octombrie 1944-8 mai 1945 - în Ungaria, Cehoslovacia și Austria, forțele românești s-au luptat cu cele germane ⇒ aproximativ 170.000 de soldați și 1 miliard de dolari pierderi.

8 mai 1945 - în Europa, încheierea celui de-al Doilea Război Mondial.

1 iunie 1946 - ca urmare a presiunilor făcute de U.R.S.S., a fost executat „*lotul Antonescu*” pentru crime de război: Ion Antonescu (conducătorul statului); Mihai Antonescu (viceprim-ministru); Gheorghe Alexianu (guvernatorul Transnistriei); Constantin Vasiliu (comandantul Jandarmeriei).

10 februarie 1947 - la Paris, s-a semnat Tratatul de pace, prin care s-a pus capăt celui de-al Doilea Război Mondial: României, reprezentată de ministrul de externe Gheorghe Tătărescu, nu i s-a recunoscut statutul de cobeligeranță, i s-a impus plata unei despăgubiri de război către U.R.S.S. (300 milioane de dolari) și i s-a returnat nord-vestul Transilvaniei.

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE

CONVENȚIE DE ARMISTIȚIU

ÎNTRU GVERNUL ROMÂN PE DE O PARTE
ȘI GUVERNELE UNIUNII SOVIETICE,
REGATULUI UNIT ȘI STATELOR UNITE
ALE AMERICII PE DE ALTA PARTE

IN LIMBILE ROMÂNĂ, RUSĂ ȘI ENGLEZĂ

BUCUREȘTI

1944

Trăiască frăția de arme

Româno-Sovietică

ARMATA ROMÂNĂ
ALĂTURI DE
GLORIOASA ARMATA ROȘIE
luptă pentru nimicirea hitlerismului cotropitor

Germania

Polonia

U.R.S.S.

Cehoslovacia

Ungaria

Austria

România

Iugoslavia

Ofensiva Aliată în România, Ungaria și Cehoslovacia (august 1944-mai 1945)

- Avansul armatelor sovietice
- Avansul armatelor române
- Avansul trupelor cehoslovace
- Armate germane și ungare

Soldați români se luptă în Munții Tatra cu forțele germane (Slovacia, aprilie 1945)

**Executarea „*lotului Antonescu*” pentru crime de război (de la dreapta la stânga):
Ion Antonescu, conducătorul statului, Mihai Antonescu, viceprim-ministru,
Gheorghe Alexianu, guvernatorul Transnistriei, și Constantin Vasiliu,
comandantul Jandarmeriei (1 iunie 1946)**

Urmări

România a pierdut 57.244 km² din teritoriul național (19.36%) și 4.074.000 locuitori (20.44%), iar economia națională a fost pusă la dispoziția forțelor sovietice.

Statul român a intrat în sfera de influență sovietică ⇒ instaurarea regimului comunist (30 decembrie 1947-22 decembrie 1989).

BIBLIOGRAFIE

1. Barnea, Alexandru (coordonator), Manea, Vasile Aurel, Palade, Eugen, Teodorescu, Bogdan, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corint, București, 2007.
2. Petre, Zoe (coordonator), Căpiță, Carol, Stănescu, Ecaterina, Lung, Ecaterina, Livadă-Cadeschi, Ligia, Ciupală, Alin, Țurcanu, Florin, Vlad, Laurențiu, Andreescu, Sorin, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corint, București, 2008.
3. Adăscăliței, Felicia, Lazăr, Liviu, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corvin, Deva, 2007.
4. Băluțoiu, Valentin, Grecu, Maria, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007.
5. Scurtu, Ioan, Cristea, Niculae, Curculescu, Marian, Dincă, Constantin, Soare, Aurel Constantin, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Economică Preuniversitaria, București, 2008.
6. Dondorici, Florentina, Lica, Elena Emilia, Poamă, Emil, Ionescu, Vasile, Osanu, Octavian, Stoica, Relu, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Gimnasium, București, 2008.
7. Stan, Magda, Vornicu, Cristian, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Niculescu ABC, București, 2015.
8. Bărbulescu, Mihai, Deletant, Dennis, Hitchins, Keith, Papacostea, Șerban, Teodor, Pompiliu, *Istoria României*, Editura Corint Educațional, București, 2014.
9. Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2008.
10. Hitchins, Keith, *România: 1866-1947*, Editura Humanitas, București, 2017.
11. Guida, Francesco, *România în secolul XX*, Editura Cartier, Chișinău, 2019.
12. Guida, Francesco, *Cealaltă jumătate a Europei: de la Primul Război Mondial până în zilele noastre*, Editura Humanitas, București, 2023.
13. Duțu, Alesandru, *Armata română în război (1941-1945)*, Editura Enciclopedică, București, 2016.
14. Hillgruber, Andreas, *Hitler, regele Carol și mareșalul Antonescu: relațiile româno-germane (1938-1944)*, Editura Humanitas, București, 2007.
15. Imagini: Google Images (domeniul public).

Vă mulțumim pentru atenție!

ȘCOALA COOL
EDUCAȚIE PRIN CONȚINUT

